

men hvor der er indgået en bindende aftale om mulighed for at afhænde den erhvervmæssige aktivitet til en pris, der enten er fastsat eller kan fastsættes ensidigt af selskabet eller erhververen. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 9, i lovforslag nr. L 234 om selskabstømminger m.v., der blev fremsat i foråret 1994 og vedtaget som lov nr. 442 af 1. juni 1994.

Bestemmelsen har med den valgte affattelse fået det indhold, at den økonomiske risiko, der er afgørende for, om en hæftelse efter § 33 A kan gøres gældende, kun er knyttet til en erhvervmæssig aktivitet i selskabet selv.

Bestemmelsen er herved blevet for vidtgående, idet et holdingselskab, hvis virksomhed alene er begrænset til at eje aktier i et eller flere datterselskaber, efter bestemmelsens ordlyd må anses for at være uden økonomisk risiko ved erhvervmæssig aktivitet. Det vil sige, at holdingselskabet er »tomt« efter bestemmelsen. Dette er ikke tilsligt. Hertil kommer, at såfremt et holdingselskab må anses for at være »tomt«, opstår der usikkerhed om, hvorvidt kapitalandele i moderselskabet overdrages til overpris, idet selskabets nettoværdi kan være vanskelig at opgøre.

Det foreslås derfor at indskrænke anvendelsesområdet for bestemmelsen i selskabsskattelovens § 33 A. Efter den foreslåede affattelse af bestemmelsen er det afgørende, om der er en økonomisk risiko ved erhvervmæssig aktivitet i selskabet selv eller ved datterselskabers (eller datterselskabers datterselskabers) erhvervmæssige aktivitet. Et datterselskab afgrænses som et selskab, hvori et andet selskab (moderselskab) ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen.

Det vil sige, at et holdingselskab herefter ikke i alle tilfælde skal anses for at være »tomt« efter selskabsskattelovens § 33 A. Hvis aktiebesiddelsen er mindre end 25 pct., foreligger der ikke et datterselskab. I så fald kan den foreslåede regel ikke finde anvendelse. Det er således ikke tilstrækkeligt, at der er en økonomisk risiko ved erhvervmæssig aktivitet i et selskab, hvis det pågældende selskabs aktiebesiddelse er under 25 pct. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til § 5

Til nr. 1

Ved lov nr. 180 af 23. marts 1995 blev den tidligere gældende dispensationspraksis for beskatning af gaver til fonde objektiviseret.

Det præciseres, at det alene er gaver, der tilfalder grundkapitalen i forbindelse med stiftelse af en familiefond, som bliver pålagt en afgift på 20 pct. I andre tilfælde finder de almindelige regler om beskatning af gaver i § 3, stk. 3, 1. pkt. anvendelse.

Til nr. 2

Efter fondsbeskatningslovens § 8, stk. 2, kan arbejdsmarkedssammenslutninger alene fradrage udgifter, som vedrører indtægter, som er skattepligtige. Dog kan renteudgifter fradrages, uanset om de ikke vedrører skattepligtige indtægter. Det foreslås, at kurstabsfradrag i forbindelse med omlægning af kontantlån, jf. ligningslovens § 6, sidestilles med renteudgifter, således at kurstabsfradraget kan udnyttes, selv om det ikke vedrører skattepligtige indtægter.

Til nr. 3 og 4

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af de ved § 4, nr. 3 og 4, foretagne ændringer i selskabsskattelovens § 13, idet de deri omhandlede regler anvendes tilsvarende for fonde m.v., jf. fondsbeskatningslovens § 10.

Der henvises til bemærkningerne til § 4, nr. 4.

Til nr. 5

Ændringen er af teknisk karakter.

Ved lov nr. 180 af 23. marts 1995 blev skatteårsbegrebet, der hidtil er blevet anvendt for selskaber og fonde m.v., i selskabsskatteloven afskaffet.

Ved en fejl blev udtrykket »overgangsskatteåret« ikke erstattet af et andet udtryk i fondsbeskatningslovens § 22.

Med den foreslåede ændring erstattes »overgangsskatteåret« i fondsbeskatningslovens § 22 af det samme udtryk, som der i lov nr. 180 af 23. marts 1995 er anvendt i stedet for »overgangsskatteåret«.

Til § 6

Ved lov nr. 425 af 14. juni 1995 vedtog Folketinget bl. a. en række regler om realrenteafgift af investeringsbeviser, når disse indgår i realrenteafgiftspligtig pensionsopsparing.

Nærværende forslag er en præcisering af de dengang vedtagne regler.

Realrenteafgiftsloven betyder, at der betales realrenteafgift af afkastet af værdipapirer, der er indskudt i en pensionsopsparing. I hovedtræk gælder afgiftspligten alt formueafkast bortset fra aktier og indeksobligationer, der er realrenteafgiftsfri aktiver.

Efter lov nr. 425 af 14. juni 1995 er kursgevinster på beviser i en investeringsforening realrenteafgiftsfri, når investeringsforeningen alene investerer i realrenteafgiftsfri aktiver og derudover højst må anbringe 25 pct. af aktivmassen i kontanter (herunder bankbog på anfordring) og kurssikringsinstrumenter. Undtagelsen med de 25 pct. er betinget af, at investeringsforeningerne i et rimeligt mål skal kunne handle med deres afgiftsfri aktiver uden at miste af-